

Acest articol a aparut pe site-ul [www.radioamator.ro](http://www.radioamator.ro)



## Sa facem cunostinta cu Imre Kovacs YO2LTF

[Nini Vasilescu YO3CCC](#)

Pentru ca aflasem (citisem) despre activitatile de la Clubul Copiilor din Petroșani YO2KQK, am vrut sa aflu mai multe amanunte de la cel care conduce activitatea acestui club.

YO3CCC: Data si locul nasterii?

YO2LTF: 4 septembrie 1956 in orasul Petrosani, judetul Hunedoara.

YO3CCC: Cum ati aflat despre undele radio?

YO2LTF: De mic copil am fost preocupat de tot ce se întâmplă, dar mai ales de ce de întâmplă. Am experimentat la vârsta de 8-10 ani, unele montaje simple cu baterii și becuri de lanterne. Din păcate bateriile se consumau foarte repede, pentru ca becul era legat în paralel cu întrerupătorul și când acela era închis, punea în scurtcircuit bateria. Prima mea descoperire a fost faptul că, întrerupătorul trebuia legat în serie cu consumatorul, nu în paralel.



Desigur asta se întâmpla în anii '60, eu locuind la țara, în localitatea Pui, judetul Hunedoara. Deși localitatea era destul de importanta, nu s-a găsit nimeni interesat, sa explice, unui copil de clasa a II-a, noțiunile elementare de electrotehnică. Am fost cu alte cuvinte autodidact. La biblioteca din sat, căutam cărți de citit și astfel am dat peste cartea lui Boghițoiu, referitoare la aparatele de radio. Acasă aveam aparat de radio, tatăl meu era foarte pasionat ascultător al BBC și al Europei Libere. Neavând voie sa desfac aparatul de radio, educația mea fiind una spartana, nu am îndrăznit să fac asta, am încercat să-mi fac propriul aparat cu galena, problema fiind însă detectorul cu celebra galena, care desigur nu se găsea la Pui.



De ziua mea, când am împlinit 9 ani, cred, am primit cadou de la tatăl meu o dioda rusească cumpărată destul de scump, de la un atelier de reparații radio din Hațeg, un oraș la 17 Km de localitatea mea, Pui. Din acel moment realizarea primului aparat de radio cu detecție a fost doar o chestiune de timp. Primul post de radio recepționat cu firul lung (care nu avea decât 18 m) a fost un post în unde medii, probabil radio Timișoara. De aici au început experimentările și toate economiile mele au fost direcționate în acest sens. Am început o prietenie cu instalatorul de la telefoane, un bărbat mult mai bătrân decât mine, dar care din respect față de părinții mei, își mai pierdea uneori timpul cu mine. Am primit de la el multe baterii folosite la centrala telefonica.

Primul receptor cu lampa a fost cu 3V4, o lampă ce se alimenta de la baterii. Montajul a fost inspirat din cartea domnului Boghițoiu – Construiți aparate de radio. A urmat un radio cu un tranzistor, tranzistor cumpărat de la Deva, de data asta de mine, cu ocazia examenului de admitere la Liceul Industrial din Deva.

YO3CCC: Cum ati aflat de radioamatori?

YO2LTF: Primul contact cu radioamatorismul l-am avut la radioclubul din Deva la vârsta de 14-15 ani când eram elev în clasa a IX-a la liceu. M-am înscris la radioclub și după o perioada am obținut și indicativul YO 1866/HD. Bucuria a fost mare, dar cum se va vedea, fără șanse de finalizare. Am petrecut mult timp la radioclub, dar din păcate nu se organizau niște cursuri pentru începători. În oraș erau diferite cercuri pentru elevi, la școala de lângă liceul pedagogic, la prof. Ganea, așa că m-am înscris și eu. Din păcate datorită educației primite de acasă, am fost obligat să-mi câștig banii pentru hobby-urile mele, tatăl meu spunând ca „fără muncă nimic nu e”....

Am început încă din clasa a V-a sa fac fotografii, primul aparat rusesc pe film Laika, a fost un Cmena 8. Am reușit să câștig destui bani cu fotografiile, m-am asociat cu mai mulți fotografi care mergeau la nunți, eu făcând laboratorul. Sâmbetele și duminicile noaptea, erau nopți albe, dimineața fotografiile trebuiau să fie uscate și tăiate, puse pe categorii și seful le ducea nuntașilor ca să încaseze banii. A fost perioada în care am avut cei mai mulți bani din viața mea, colegii m-au invidiat

totdeauna, dar niciodată nu am avut timp de discotecă sau ceaiuri, motiv pentru care nici nu am avut prea mulți prieteni sau prietene. Am lucrat și la Deva în toți anii de liceu cu diverși fotografi mai mult sau mai puțin autorizați, am realizat cu domnul Ulmann, primul tablou de absolvire de la Liceul de Construcții din Deva, color. Desigur lumina roșie de la laboratorul de alb-negru, poate și chimicalele mi-au afectat vederea și am fost obligat la un moment dat să renunț. A fost o perioadă destul de grea anii de liceu, aveam foarte mulți bani, dar și lucram mult și desigur cu repercursiuni asupra rezultatelor de la școală. Pericolul cel mare era să nu pierd bursa, pentru a nu avea probleme cu tata.

YO3CCC: Când ați devenit radioamator? Din câte mi-ați spus, mai întâi ați fost receptor și apoi ați devenit radioamator de emisie.

YO2LTF: Da, mai întâi am fost receptor o bună perioadă de timp. Nu am reușit să-mi fac un receptor de trafic deoarece și atunci filtrele de cuarț erau o problemă. Doar cei cu relații puteau spera să primească un XF9B. Preocupările mele, dorința de a fi independent financiar, de a-mi permite un standard de viață ridicat, m-au obligat să mă apuc de reparații Radio-TV. Elev fiind am intrat în relații apropiate cu reprezentantul Electronicii pe Deva, domnul Bokosi de la care am învățat meserie. Epoca TV-urilor hibride, îmi asigura un trai mai mult decât decent, în Deva. Sursa mea de PL 500 și PY 88, era reprezentanța Electronicii, iar de clienți nu duceam lipsă. Am încercat să-mi fac dosarul pentru emisie, dar se cereau loguri întregi cu legături... eu neavând timp pentru aceasta. Totuși, după absolvirea liceului am încercat să-mi dau examenul de radioamator. Am învățat puțină telegrafie și am dat în final examen. Am picat la NTS... am crezut că a fost o întâmplare, dar s-a dovedit că nu... Am repetat examenul la o sesiune imediat următoare, am învățat perfect NTS-ul și am luat certificatul mult visat. Din păcate cu el am rămas... Trebuie să menționez că intenționez să încep să lucrez după absolvirea liceului să fac "Dreptul", la îndemnul tatălui meu. Din păcate nu s-a putut, trebuia să fiu UTC-ist și nu am fost. Am fost în audiență la UTC - Deva, să întreb de ce nu mă pot înscrie la admitere la DREP și mi s-a sugerat că având în vedere „originea” mea nesănătoasă, să încerc o facultate prin care să ajut la „construirea socialismului”. Așadar, am fost obligat de teama de a nu face armata la trupă, să mă duc la o facultate la care puteam intra și care să fie și muncitorească. Așa am ajuns la Institutul de Mine – Petroșani, secția de electromecanică, unde nu am fost întrebat de dosar la înscriere.

YO3CCC: Ați avut de la început indicativul YO2LTF?



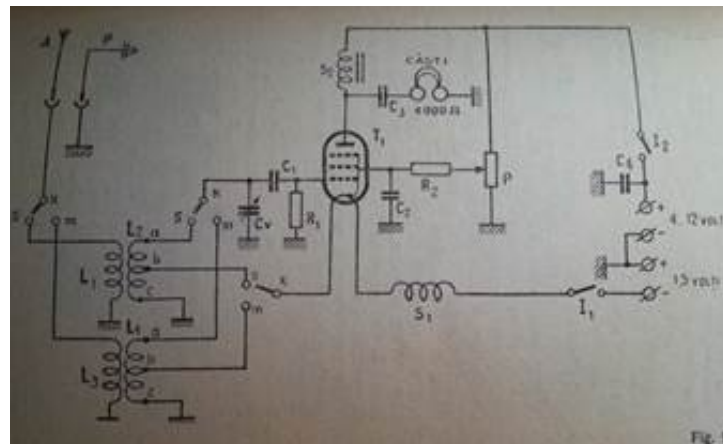
YO2LTF: Da! Am încercat an de an să mă duc la radioclubul din Deva și mi-am tot făcut dosarul ca să primesc indicativul de emisie. Degeaba... La telefoanele date la DRTV – Timișoara, mi se spunea că mi s-a pierdut dosarul... asta ani de-a rândul. În cele din urmă am renunțat la ideea de a mai face dosar și am contactat prin intermediul unor prieteni „securistul” din Petroșani, care se ocupa printre altele și de radioamatori. Răspunsul a fost deprimant, mi s-a sugerat să renunț la ideea de radioamatorism, datorită rudelor din Germania, legăturilor tatălui meu cu Caritasul din Austria, etc. Așadar neputând să fiu radioamator, din spirit de frondă, la adresa securității, am început să confecționez antene și receptoare de satelit. Primii care și-au tras receptoarele făcute de mine, au fost prim-secretarii de partid din Vulcan și Petroșani. Având protecția lor, am mâncat și eu mai bine și am putut duce

soției gravide, portocale, așa am primit și repartiție la televizor color, să-l vad pe „nenea Nicu” colorat. După revoluție, revoluție pentru fraieri, am primit acasă un plic de la DRTV- Timișoara cu indicativul radio YO2LTF.

YO3CCC: Cu ce aparatură ați debutat ca radioamator?

YO2LTF: După revoluție, nu mai era timp de construit. Toți doreau să facă afaceri, să se îmbogățască, așa că am încercat și eu cu o firmă privată, să dau lovitura dar nu a fost să fie. Nu am fost securist, și nu am înțeles niciodată să dau spagă, și am plătit scump... Am tras multe cu firma mea, așa că am încercat să-mi cumpăr un TRX de fabrica. Primul TRX a fost o „Volna” pe care am cumpărat-o defectă de la un prieten radioamator din Hațeg. A fost pe la mulți, așa ziși meseriași, dar nu au reușit să o facă. Am reușit în cele din urmă, să o repar și mi-am promis că să nu vând aparatul. Am reușit primele legături, în fonie desigur, pentru că bruma de telegrafie am uitat-o demult. Au urmat alte TRX-uri și alte experiențe cu radioamatorii din București, nu tocmai OK. Am cumpărat din București, de la un radioamator cunoscut, al cărui indicativ nu-l dau din respect pentru Ham-Spirit, un ICOM 720, care desigur mergea relativ, dar prețul a fost pentru un TRX în stare de funcționare. Am reușit să-l fac în cele din urmă să funcționeze bine și sunt auzit deseori cu el în banda de 80 m. Am achiziționat cu timpul un FT 277-ZD, apoi un Yaesu 897 și în cele din urmă un bătrân FT200 pe lămpi. Niciodată nu mi-am propus să-mi cumpăr un QRO, conștient fiind că asta se poate face. Am și realizat câteva, cu GU 50, cu QQE 06, cu GK 71, cu GU81M, etc.

YO3CCC: Dar antene?







YO2LTF: Da! Antenele sunt o veșnică provocare. Când stăteam la Petroșani, era o problema cu antenele pentru benzile de jos. Când m-am mutat la Pui, după decesul părinților și după ce mi-am reconstruit parțial, casa părintească demolată de Ceușescu – demolatorul satelor, am putut încerca antene cât de cât, performante. Actualmente am mai multe antene, dar

cea mai „bună” este o bucla închisă de 81 m, coborâtă cu scărișă de 200 de ohmi, acordată jos, cu S-mach. QRO-ul cu GU 81M îl mai folosesc uneori când sunt stresat de „prietenii noștri de peste Prut” și nu numai, HI! Am și o verticală de 8 m, de la ECHO antene „25 AVT” pentru DX. Am și un vertical de la Diamond de 7 m, pentru benzile de 144 și 432 MHz. Am încercat diferite „Inverted V” precum și antene magnetice, dar antenele în lamda sunt cele mai OK. Am în plan și ceva Bevereg-iuri pentru 160 m și 80 m.

YO3CCC: Mi-ati spus ceva despre telegrafie si de aceea banuiesc ca lucrați numai in fonie.



YO2LTF: Din păcate nu am știut cu adevărat niciodată. Deci, lucrez preponderent în fonie, uneori în SSTV sau digitale.

Nu am învățat telegrafie cu cineva anume. Am încercat singur, dar fără prea mult rezultat. Când am dat examen pentru categoria a I-a, spre norocul meu, nu se mai cerea telegrafie. HI!

YO3CCC: Participati in concursuri?

YO2LTF: Da! În măsura în care timpul îmi permite, sunt cadru didactic la Clubul Copiilor din Petroșani; am fost mulți ani directorul clubului și timpul meu liber era foarte redus. Oricum, organizez an de an, un concurs dedicat elevilor, se cheamă „Maraton radio - US”, este un concurs de 2 zile în benzile de 40 și 80 m.

YO3CCC: Care au fost primii radioamatori pe care i-ati cunoscut?

YO2LTF: Au fost mulți, pe unii nu-i mai amintesc, primul desigur a fost YO2BBB, care era șeful radioclubului din Deva, dar sunt foarte bun prieten cu YO2QA și am fost cu regretatul YO2QC. Am cunoscut foarte mulți radioamatori, am participat an de an la foarte multe simpozioane, atât în țară cât și în străinătate, am organizat la Clubul Copiilor, foarte multe simpozioane la care participa și regretatul Vasile Ciobănița YO3APG.

YO3CCC: Din ce amplasament ati lucrat in portabil in concursuri pe UUS sau in US?

YO2LTF: De regula lucrez din amplasamentul meu de acasă, care a fost transformat într-o bază de concurs, pentru elevii de la Clubul Copiilor din Petroșani YO2KQK. Desigur și la sediul clubului există antene cu care putem oricând accesa repețoarele din zona sau benzile de unde scurte.

YO3CCC: Sunteti pasionat de diplome si QSL-uri?





**.YO2KQK - CLUB**

- YO2LTF Imi
- YO2LAH Feri
- YO2LAK Mircea
- YO2MHR Mari
- YO2MHP Lucian
- YO2MHW Dragos
- YO2MHX Sam
- YO2MED Adrian
- YO2MFU Madalin
- YO2MEC Vlad
- YO2MEB Pista

TXN FR QSO, 73

CLUBUL COPIILOR - PETROSANI  
Str. Timisoarei 6,  
RO-332015 PETROSANI, HD  
ROMANIA

IT'S MY PLEASURE TO CFM QSO WITH:

Via

DAY	MONTH	YEAR	TIME UTC

BAND MHz				TWO WAY
1,8	10	21	50	CW PSK31
3,5	14	24	144	SSB FM
7	18	28		RTTY

R	S	T	QTH LOC
			KN 15 QK

PSE QSL TXN  
via bureau or direct



YO2LTF: Nu in mod deosebit, dar pentru ca lucrez cu copiii, aceștia se bucura când sunt primite QSL-uri, mai ales daca sunt



din străinătate și dacă sunt DX-uri.



YO3CCC: Ce aparatura aveti in dotare (transceivere, antene etc.)?



YO2LTF: Despre aparatura din dotare am vorbit. Desigur, un adevărat radioamator, care se mai vrea și constructor, are nevoie de aparatură de măsură și control. Despre acestea ar fi multe de discutat. Unele le am încă de pe vremea când lucram ca inginer la IIRUC- București, altele le-am achiziționat când aveam firma de reparații electronice și calculatoare. Am mai multe osciloscop de la banalul E102, la HP-ul cu 4 canale, am un Wobler „Normande”, generatoare de audio frecvența JUPITER pe tuburi, generator AM-FM TR0601B, Grid-dip metre Normende, voltmetre electronice, frecvențmetre industriale sau construite cu PIC, Versatesterul românesc, acordatoare de antene industriale sau autoconstruite, rezistente de sarcină, generatoare bitonale, mixere audio, amplificatoare audio inclusiv pe tuburi, diferite AMC-uri.



Sunt un colecționar de aparate de radio pe tuburi și tranzistoare. Desigur sper ca la pensie să le pot reconșiona pe toate și eventual după moartea mea, să le donez unui muzeu, dacă va mai prezenta interes în aceasta era a tabletei și a telefonului mobil.



YO3CCC: Cu ce antene vreți sa va mai dotati?

YO2LTF: Antenele nu sunt niciodată suficiente și desigur cea mai performanță antena nu s-a inventat încă.

Radioamatorul este într-o veșnică căutare, experimentare. Am în plan realizarea antenelor de recepție în benzile joase și foarte joase. Experimentez recepții în unde lungi și în unde medii, dar și în unde ultracurte. Timpul meu din păcate nu-mi permite să aloc suficient timp experimentărilor. Poate la pensie, dacă voi fi sănătos. Până atunci însă, am cumpărat o antena pentru benzile de 144 și 432 MHz de la Diamond X510, care pentru lucrul pe repetoare este OK. De asemenea pentru benzile de 7-28 MHz, am achiziționat de la firma italiana, Eco Antenne - Asay 25 AVT, o antena verticală, bună, cu condiția să-i montăm multe radiale. Cu radiale pe

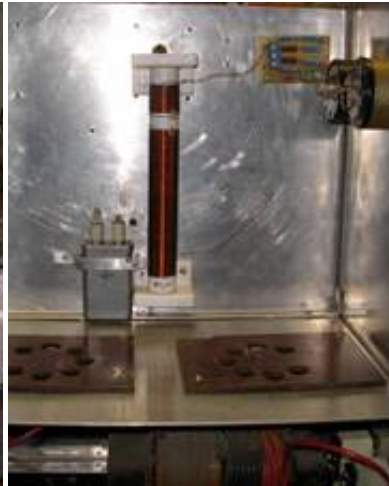
fiecare bandă funcționează mai mult decât mulțumitor la DX. Pentru lucrul continental, în benzile de 80 m și 40 m prefer totuși antenele în buclă închisă, monobandă, desigur.

YO3CCC: Va plac modurile de lucru digitale? Dacă da, de ce?

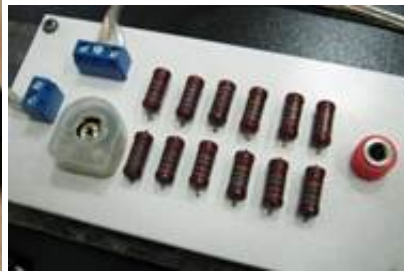
YO2LTF: Modurile digitale se pare că vor fi viitorul radioamatorismului. Sunt o îmbinare a calculatorului cu TRX-ul clasic. Chiar dacă suntem nostalgici, chiar dacă ne dorim ca radioul să nu dispară, trebuie să fim conștienți că era digitală se impune pe zi ce trece. Dacă înainte era mai mult hard, acum tendința este către mult soft. Tinerii cu care eu lucrez, sunt infinit mai încântați de calculator decât de TRX-ul clasic. Dacă dorim ca radioamatorismul să aibă un viitor, trebuie să ne adaptăm, altfel vorba lui Darwin, dispărem.

YO3CCC: V-aș ruga să-mi povestiți cu lux de amănunte despre realizările d-voastră în domeniul amplificatoarelor de putere de RF, dar și despre alte genuri de montaje pe care le-ați realizat: transvertere, finale de RF etc.





YO2LTF: Intr-o viața de om realizările sunt multiple. Nu toate încercările au fost finalizate. Radioamatorul, preponderent cel constructor, experimentează mult. Nu toate montajele funcționează corespunzător.

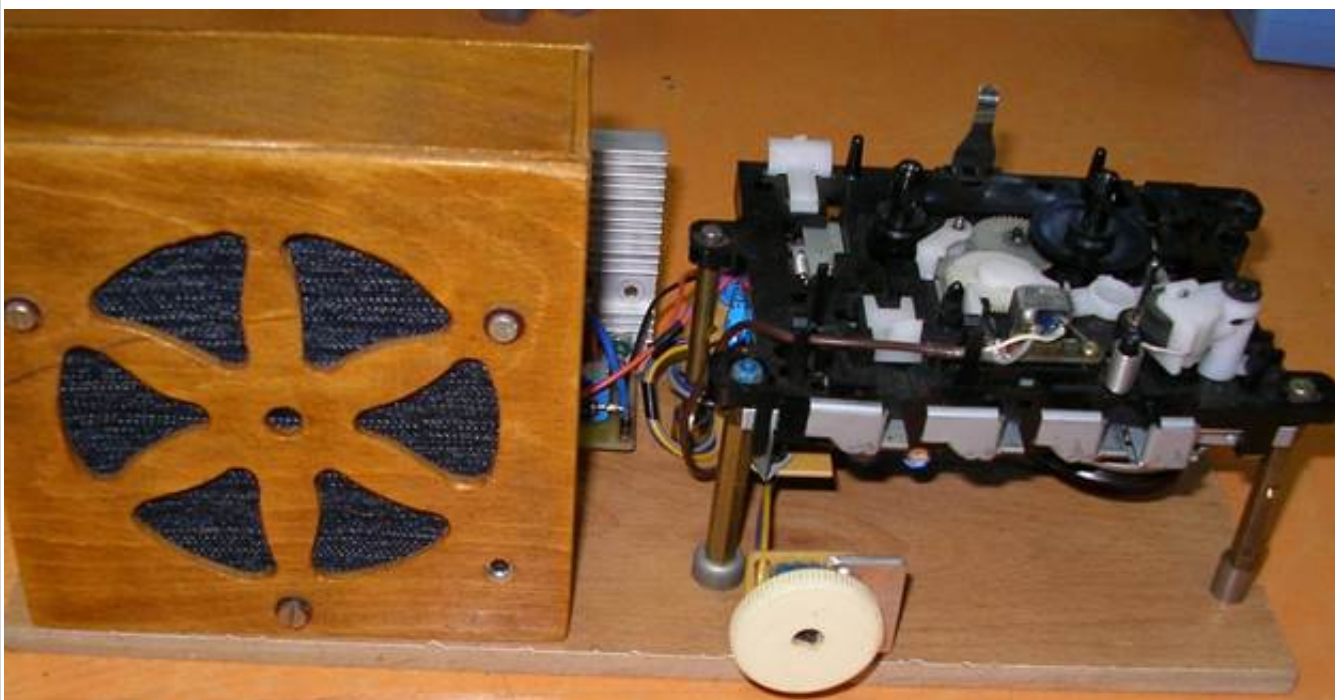


YO3CCC: Ce-mi puteti povesti despre Clubul Copiilor din Petrosani?

YO2LTF: Nu vreau sa mă laud cu realizările mele, totuși s-a mai făcut câte ceva la Clubul Copiilor din Petroșani.

Deseori un QRO se desface și se reface, pentru ca apoi să nu se mai finalizeze niciodată. Exista montaje care realizate nu confirmă și atunci nu este eficient să se piardă timp și resurse materiale cu finalizarea sa. În activitatea mea de dascăl, la Clubul Copiilor, am coordonat multe montaje electronice, nu neaparat doar radio, cele mai multe au fost premiate cu diferite diplome și cupe la diferite concursuri naționale. Foarte multe dintre realizările cercului de „Electromecanica & Radioamatorism”, pe care-l conduc de 15 ani, se regăsesc în paginile revistei mele „Hobby”, revistă disponibilă gratuit, pe situl meu: [www.yo2kqk.kovacsfam.ro](http://www.yo2kqk.kovacsfam.ro)





YO3CCC: Ce articole si carti ati scris?

YO2LTF: Desigur editez de mulți ani revista cu profil electronic „Hobby”, revista care mai nou este bilingva.

In cadrul acestei reviste am publicat nenumărate articole, am realizat multe simpozioane la Clubul Copiilor din Petroșani, în perioada de 6 ani, cât am fost directorul acestei instituții. Am încercat promovarea radioamatorismului în Valea Jiului și în Țara Hațegului. Am promovat mulți copii de la clubul meu, unii au obținut și autorizație de emisie, alții au fost doar receptori. QSL-urile primite, diplomele obținute stau mărturie în acest sens.

Am publicat și cartea „Tutoriale pentru elevi” carte editată cu ISBN, precum și multe interviuri la „Radio Romania – Actualități” și la alte posturi de televiziune locale.

Site-ul cercului promovează și o revista de „fotografie digitală” și reportaje pentru copii intitulata „ARTMANIA”, precum și







revista „Eurotalent”.

YO3CCC: Ce alte activitati mai aveti?

YO2LTF: Sunt membru fondator la Asociația Nonguvernamentală „ADER” a profesorilor de electronică de la Cluburile și Palatele Copiilor din țară.

Particip în fiecare zi de miercuri, dimineața, la ora 6:30 GMT, în banda de 80 m, la 3700 kHz, la QTC-ul Cluburilor Copiilor din țară.

Sunt coorganizator al concursurilor naționale de electronică de la

Constanța, Novaci, Pitești, Deva, Botoșani, Rădăuți, Petroșani, fiind de fiecare dată în comisia de jurizare.

Sunt profesor grad didactic I, membru în Comisia Națională a Experților în Management Educațional, gradație de merit în învățământ, am o vechime recunoscută în învățământ de peste 35 de ani.

Un album cu fotografii ocazionate de acest subiect [poate fi vazut aici](#).

Nini Vasilescu YO3CCC



**Acest articol a aparut pe site-ul [www.radioamator.ro](http://www.radioamator.ro)**